

Studie přístřešků ulice Hálkova – Masarykova

Výtah z průvodní zprávy

Zadáním investora bylo prověřit možnosti prostorového řešení různých variant přístřešků autobusových stání pro trojici stanovišť autobusů opouštějících lokalitu v jihovýchodním směru. Po dohodě s architektem byla připuštěna možnost řešit území komplexněji.

Limity území:

prostor před poliklinikou

- plocha/ chodník před hlavním vstupem do budovy je příliš úzký – dochází ke kolizi mezi chodci. Pěší jsou soustředěni do jednoho místa bez možnosti většího rozptylu.
- památný kámen je osazen do zelené plochy nevhodného měřítka – v daném uspořádání se pomyslně opticky ztrácí a není přirozenou dominantou prostoru.

prostor před dětským ZS

- vzhledem k poměrně vysoké frekvenci chodců jsou chodníky malé šířky. Chybí přirozená rozptylová plocha.
- dominantou plochy není budova ZS, ale nevhodná trafika.
- zřízené přístřešky pro cestující mají malou kapacitu.
- otázkou je vhodnost parkové úpravy (zatravnění) takto urbanisticky významného městského prostoru.

prostor před obchodním domem/ východní nároží křižovatky

- jedná se o pozemky soukromých subjektů, aktuálně bez možnosti zásahu.

Varianty řešení: „A“ – typové přístřešky

Návrh předprostoru polikliniky se snaží zohlednit limity zmíněné v sekci viz. výše. Úpravy se primárně soustředí na zmenšení zelené plochy, okolo památního kamene, díky čemuž se tento stává pomyslnou dominantou/ vertikálou vystupující z okolních ploch. Jakákoliv výsadba vyšší zeleně je minimalizována do několika solitérů, které mají za úkol výsledný dojem podpořit a dělat mu vhodné „pozadí“. Eliminace nadměrné zeleně má pozitivní efekt z hlediska uspořádání komunikací pro pěší – před hlavním vstupem do polikliniky vzniká větší rozptylová plocha s možností umístění vhodného městského mobiliáře (koše, lavičky, stojany na kola, apod.), což je ve stávající situaci komplikované.

Úpravy plochy před dětským zdravotním střediskem jsou, po dohodě s investorem, pouze lokálního charakteru s ohledem na minimalizování nutných finančních prostředků. Řešení přístřešky pro cestující jsou z toho důvodu zamýšleny jako typové s násobením jednotlivých konstrukcí po celé délce autobusových stání tak, aby byla zajištěna dostatečná kapacita krytého nástupiště. Jedinou atyp úpravou v tomto případě je zřízení skleněné předstěny z bezpečnostního skla, které má cestujícím zajistit větší komfort při čekání ve větrném počasí. Ostatní revize prostoru spočívá především v náhradě/ přesunu stávající trafiky do méně exponované polohy, zřízení nové nástupní osy k objektu střediska, zvětšení zadlážděných ploch pro pohyb chodců ve výseči oblouku křižovatky a sjednocení stylu řešení povrchů jednotlivých komunikací. Zásahy do stávající vzrostlé zeleně jsou v této variantě

minimalizovány. Nedílnou součástí návrhu je i možné osazení informačního reklamního poutače nebo digitálního infokiosku s napojením na internet, popř. dalšího mobiliáře (koše, lavičky, stojany na kola apod.).

„B“ – membránová konstrukce

V prostoru před poliklinikou je zopakováno řešení viz. dříve.

Architektonické řešení přístřešku v tomto případě vychází ze snahy o snadno zapamatovatelný a zároveň o oživující prvek daného území. Z tohoto důvodu byla zvolena konstrukce v podobě ocelových rámu překrytých různě prolamovanou plachtovinou, která v poměrně tradiční zástavbě působí záměrně „rušivě“. Díky možnosti volného tvarování bylo možné vykonzolovat konstrukci až nad stání autobusů a zajistit tak cestujícím nejen možnost nástupu „suchou nohou“, ale i například integrovat novinový stánek pod vlastní strukturu do poměrně exponované polohy na začátku nástupiště, nebo výhodně nasměrovat veškerou stékající dešťovou vodu/ padající sníh do ploch zeleně. Ostatní koncepce úprav/ vybavení je převzatá z předchozí varianty. Zásah do vzrostlé zeleně je citelnější, nikoliv však zásadní.

„C“ – komplexní úprava

V této variantě bylo, po dohodě s investorem, přistoupeno ke komplexní úpravě nejen prostoru před poliklinikou, ale i dětským ZS. Zatímco úprava v části polikliniky zůstává stále stejná, větší z ploch, oproti dřívějším řešením, byla zcela přepracována. Základní myšlenkou je, že městský prostor tohoto charakteru by neměl být tvořen parkem bez koncepce, ale měl by se celý a beze zbytku stát funkční a hlavně „živou“ položkou ve struktuře města. Z tohoto důvodu je s plochou pracováno jako s „nepopsaným papírem“, na který jsou vkládány jednotlivé funkční celky tak, jak provoz okolí vyžaduje. Přístřešek pro cestující, který vyplňuje celý východní cíp, je řešen soustavou ocelových subtilních sloupů, které vynášejí lapidární desku z dřevěných lepených prvků v pravidelném kosoúhlém rastru překrytém fólií (viz. membrány), alt. tuhou deskou na bázi cementovláknů apod. Objekt pak není pouhou liniovou stavbou, jako v předchozích variantách, ale objemem, která pomáhá podpořit celkový uliční charakter MK ve směru odjezdu autobusů. Střední část plochy je pojata jako rozptylová pro běžný pohyb chodců – je zde počítáno s osazením info sloupu, vodního prvku a konečně do středobodu umístěného solitéru, ideálně s charakterem výtvarného díla. Studie v tomto případě pracuje pouze s náznakem/ myšlenkou objektu, který by mohl tvořit zároveň funkci zábavního prvku pro děti, které navštěvují ZS (bludiště ze sloupů, pitoreskní odrazy v lesklém povrchu apod.). Vzhledem k tomu, že úprava celku znamená kompletní zrušení stávající zeleně, je tato navracena v podobě cca 20 kusů listnatých stromů zasazených v pravidelném rastru do dvoubarevné dlažby v západním cípu území, kde tvoří protiváhu objektu přístřešku a zároveň odpočinkové místo s možností posezení ve stínu, aniž by byl člověk příliš blízko rušné ulici, nebo hlavnímu směru pohybu chodců. Otázkou pro zvláštní průzkum veřejného mínění je nutnost zřízení/ zachování novinového stánku.